

GANTRUP

En lille Landsby

Gantrup. En lille Landsby, lidt fra Landevejen, de mennesker der slaar rod der, rives ikke let derfra, selv om mit hjem var uden for byen, var det Gantrup vi hørte til, det var Voerladegaard sogn den gang, men i 1970 kom de til Gedved kommune. Og vi havde vort Mejeri i Voervadsbro, som jeg senere vil fortælle om, for det ligger meget smukt ved Gudenaen. Gennem et langt liv synes jeg, at jeg har saa meget at fortælle om dem jeg husker tilbage i tiden, da jeg var barn, om livet i byen, der var Købmand, Smed, Forsamlingshus den gang. Hvert eneste menneske har her paa Jord sin historie, sin skæbne og sin livsbane, vi ser kun de ydre. Der var mange rare mennesker og tilfredse, hjælpsomme. Havde nogen mistet en Ko eller en Hest, blev der samlet sammen, penge til en ny, og de kunne hjælpe hinanden i Høst, de fleste Neg blev bunden med Haand, der var ingen traktor, Heste var trækraften og stivvogne med jernhjul. Fjedervogn og Jumbegik til de pænere, Malkemaskinen og alt det lette er kommen siden, og Elektriciteten, i mit hjem gik vi med flagermuslygten ind til 1934, men det var hyggeligt med Petroleumslampen, folk kom mere sammen, og sang. Da var der ingen Fjernsyn og Bil, skulde vi ud var det til Rutebilen helt ude ved Landevejen eller cykle til tog i Østbirk. Det var slut i 1968. I april kørte det sidste Tog. Der var anlagt bane i 1899 fra Horsens til Bryrup, i 1929 førtes sporet videre til Silkeborg. Sporene er fjernet, nu kører saa Rutebilerne, banen hed Horsens-Bryrup-Silkeborg, denne sning mellem bakkerne.

Ellers foregik Smaature med Hestekøretøj. Jeg husker en Skoleudflugt til Himmelbjerget – alle de vogne. Og vi kørte til Østbirk, naar der skulde handles. Vi havde jo Købmand i Gantrup. Det var Klare og Niels Sørensen, de havde kun en søn, Søren, som ogsaa lærte handel. Vi børn var glad ved at gaa til Købmanden. Niels gav altid et stort kræmmerhus Bolsjer i Kurven. De handlede med træsko, Brød, Klipfisk, Cikorie, Soda, Margarine i ovale Daaser, som vi selv æltede. Farve i porcelæn stod i Vinduet paa Hylder, og en lille Glasdisk paa bordet med de fine nipsting, spænder, haarnet og forskelligt. Mel og Gryn blev vejjet naar vi kom. Der var fyret i Kakkellovnen, og Petroleumslampen hang iver Disken. Fernis og Petroleum og Maling, alt. Til Jul fik vi en fin Daase med Margarine. Der var ikke det Jag over mennesker dengang. Da Niels døde, købte Klare Hus i Brædstrup, hvor hun levede de sidste Aar, de hviler nu i Sdr. Vissing.

Cirka 1940 kom Karen og Søren Kirkegaard som Købmand, de har to børn Solvejg og Erling. De passede Forretning, de kørte Varetur, samlede Æg, havde et Ishus ved siden af, og en Bænk i Butikken hvor mange har faaet en hyggelig snak og en Øl. Frysedisk kom ogsaa – en stor lettelse til opbevaring.

Ikke ret mange havde Telefon. Det var ogsaa hos Købmanden, og Breve med Posten. Det var Samlingssted, og der laa en Liste, naar vi samlede sammen til noget.

Der kunne fortælles meget.

De gode dage i hjemmet

Jeg har længe tænkt at skrive om Gantrup, nu er det da ridset op og lokaliseret, men om det bliver til mere, er jeg den rette til at fortælle om de gamle mennesker, over deres liv var der ogsaa lys og skygge, enkelte grene lever endnu, og jeg ved, træd varsomt i en stue ind, jeg har mødt mange mennesker, fundet behag i mange, skuffet over nogle, bag det søde kan bo en anden. Der er saa mange blade i livets mindebog, forskelligt for hvert menneske, vi maa søge at faa det bedste ud af de dage der er os tildelt.

Livet er en stor gave, det bedste fundament er et godt hjem, hvor familien er samlet det meste af dagen og faa lov til at arbejde sammen, i vor ungdom er vi paa vej frem, dagene er kostbare, de gaar saa hurtig, vi vil gerne naa saa meget, senere er vi paa vej hjem. Et liv kan leves i værdighed, ærlighed, kærlighed. Ofte har den der gaar stille hjemme naaet længere end dem der kommer frem i hæder og ære. Hjemmet har krav paa os, der er de bedste timer, sol og regn er der for os alle, tag ikke alt for givet, for sorger og glæde er livet. To kan bære meget, arbejde er den bedste medicin, ikke alt lykkes for os, der bøjes vi, naar man gør en ting saa godt man kan, kan det ikke blive bedre, er mit motto. Jeg har altid haft skrivelyst, fyldt flere dagbøger, ja der ligger meget.

Jeg er selv født paa Landet, noget af det bedste at vokse op og se alt gro, være med til at passe de forskellige dyr, vi havde Heste, da var der ikke Traktor, min far havde gaarden i 27 aar, jeg fik lov at være i mit hjem i 55 aar, og nu min Søn med familie. Dalager, vort fra 1911. En dejlig tid. Der et vers, se frem men ej tilbage. Nu har jeg mistet tre af mine kære, det har knækket meget af mit livsmod.—

Gennem et langt liv møder man mange forskellige folk, paa godt og ondt. Jeg har aldrig savnet selskab ude eller hjemme, der har altid været nok. Jeg har altid været glad naar nogen har ringet og haft tid til en snak. Den samme sol skinner paa os alle, er der enhver der ser det. Nogle synes at have mere modgang, mørke skyer, bedst er det naar der er to om at bære. Naar jeg tænker tilbage, hvor kunne de hjælpe hinanden, de stod ikke med uret i haanden og tænkte paa timelønnen, som nu kan være 130, hvem kan gøre fyldest for det. Tiderne skifter, jeg tænker ogsaa paa, hvor folk hilste venligt paa hinanden, naar de mødtes paa vejen og sagde Guds Fred eller gik forbi nogen der arbejdede sagde de: Guds hjælp, og sad de ved bordet og spiste, velbekom, tre hovedmaaltider, æ dover, onde, og æ nætte. Det er der ingen der siger nu. Vi var selvforsynende med meget, Kød og frugt, og krævede ikke meget. Det er saa hyggeligt at tænke tilbage paa de gode dage i hjemmet, nu er alt et jag, familien samles om aftenen. Naar vi bliver ældre maa vi takke Gud for hver dag vi kan klare os selv. (Der er altid et Foraar paa vej).

Livet paa Landet før 20'erne

Hvor familien var hjemme samlet om arbejdet, det var skønt. Dagen begyndte. Malkning, spande, vask, skæres Roer, maskinen var med haandsving, vi gik med Flagermuslygte. Der blev skaaret Hakkelse til Hestene, der var Hestgang rundt til at trække Tærskværket, skulde der hentes Græs eller Lucerne blev det høstet med Le, kørt hjem i Kasvogn, i Høst skulde der høstes for rundt, neg blev bundet med haand, ogsaa da Avlæggeren kom,

senere Selvbinder og sidst Mejetærskeren. Naar Roer var saaet blev de tyndet og hakket og taget op med Kniv, top samlet til Ensilage, om sommeren stod Køerne tøjret, og flyttes og kobles for at trække hjem til vandtrug, vandet pumpede vi op, fik senere vandkopper til hver baas. Vi havde gerne en stor Tyr, hvortil fremmede kom med deres køer, det var vist fem kroner. Vi havde Grise, Høns, Faar, Ænder, to jyske Heste, kvierne gik ved Gudena, hvor vi havde Eng, der var Gangbræt over Aaen den gang. Vi havde Baad og Aaleruse. Et aar gravede vi Tørv i et stykke nær Aaen, har prøvet alt.

Landbokonen. I mark og stald, hus og have, malke, fodre Høns, ind at fyre i Kakkelovn og Komfur og lave morgenmad med køkkenlampen i haanden. Naar der slagtes, skulde de i Saltkar i Kælderen, noget røget hang paa Loft. Var der vaskedag, blev der fyret i Grukedlen og bære vand til. Lamper og Lygter skulde passes med Olie. Der var hygge naar den blaa Kedel stod og snurrede paa Komfuret. Vi bagte selv alt brød. Syltede. Det var en lille lettelse, da Henkogning kom. Vi var selvforsynende med meget, Frugt og Bær, Æg og Mælk, Kød. Vi havde gerne en sæk Mel og en sæk Sukker.

Den gang var der Spise- og Kaffegilder. Folk kom mere sammen, sang og var glade, hjalp hinanden. Der kunne fortælles meget. Saa kom Radio, Fjernsyn, Bil og alle de gode hjælpemidler. – Men en barndom paa Landet, fred og Ro, og være med til lidt af alt, hvor ikke timer bliver talt.

Glæden ved at være sammen hele dagen, frydes over Dyrene og markerne. Lønningen 50 Kr. om maaned, det var jo mere end vore forfædre fik den gang.

Udflugter var tit med Hestevogn, om sommeren. Om vinteren var der Snerydning. Det var en pligt. Det fik de intet for. Da var det tunge klampede Træskostøvler. Saa dagen kunne godt være lang. Vi havde den samme Post i 30 aar, og Mælkkusken kørte lige saa længe. De var flinke til at tage bud med, naar man tænker paa priserne dengang og det jeg nu, hvor alt skal naaes. Vejene varede det længe inden de fik asfalteret. De var stenede. Alt er jævnet for os med tiden.

VMM

Dalager

Mit Hjem var Dalager. De mennesker der har sans for Naturens skønhed har ofte staaet stille og skuet over dalen mod Vissinggaard. Der har jeg tjent. Vi havde en eng nede ved Gudena. Far havde Baad, fangede Aal i ruse. Det hændte andre tømte den. Vi havde Kvier der nede, hentede Hø, og gravede Tørv. Det hændte vi fik bud, at Kvierne var ude. Vi badede der. Der var en Gangbro i vores Eng. Der var et skur til Kvierne. Jorden er nu solgt fra Dalager, og Thorkild Mortensen kører paa Byggemarked i Gantrup. Gaarden har nu været i slægten siden 1911. Min far blev kun 56. Han døde efter en ulykke i skoven. Min mor blev kun 62. Det var hjerneblødning. Da min bror Henry havde lært Bageriet, blev det mig og min Mand, der var der til 1969. Jørgen og jeg flyttede til Østbirk. Inga og Thorkild boer der nu. Jeg har glæde af at være sammen med deres tre sønner.

De fleste som jeg har kendt i Gantrup er ikke. Deres navne staar paa stene, slægten lever, jeg har set fem generationer. I flere hjem er det børnene der fortsætter til glæde for

familien, for den arv er stor at fortsætte efter sin Far og Mor. Men en stor forandring. Da kunne en familie gaa hjemme og hjælpes ad og køre en tur i hestevogn, da var der mere arbejde ved Landbrug. Roer og løs Hø og Halm var bedre end al det pressen og kunstige piller.

Priserne er høje og der skal naaes mere, naar Mand og Kone skal ud. I min barndom kom Slagter og Bager i gaarden med deres varer. Uldhandler, Pottemager, Børstenbinder – han sagde en til hænder og en til tænder, en til knæerne og en til Tæerne – o.s.v. De samme kom aar efter aar, og russeren Vasilas Ivanuf kom cyklende med sin slibesten hver sommer.

Vi var jo selvforsynende med meget, ellers til Købmand eller Østbirk. Da var byen ikke ret stor, men flere butikker, tre Manufaktur og flere Købmænd. Rutebil har der været i mange aar.

Ja, tanker og minder aldrig forsvinder.

Kroggaarden

Kroggaarden er den største der omkring. Der er solgt tre Gaarde fra den. De havde selv et teglværk neden for bakken og lavede murstenene til det store nye Stuehuse, det gamle var langt og smalt, med store træer foran. Der boede Sidsel til sidst, da hendes datter Maren og Jens Karl Sørensen fik Gaarden, vist i 1906. Der var gift fodermester der boede i Huset bag Gaarden. En familie var der i 24 aar. De holdt alt saa pænt. Der var tre karle og to piger, en lærerig plads baade ude og inde, for de mange der har tjent dem. Jeg husker mange forskellige. En pige tjente der i syv aar. Hun kunne sammen med Maren brodere saa fine ting. En karl kom selv med sin knapost. Det blev Jens Karl for meget. I de første aaringe spiste de af samme Fad, som alle gjorde dengang. Jens Karl var fra Purup og fulgtes med min Far til skole i Vestbirk, og siden blev de naboer igen som voksne. Jens Karl var en rar nabo, altid hjælpsom. Han kunne sende baade en karl og køretøj ned at hjælpe min Far. Vi nød meget godt derfra. De havde mange Heste. De var de første der fik Bil deromkring. Jens Karl kørte udlejningsbil. Han holdt ofte, og vi kunne køre med. Han deltog i mange foreninger. Han var en respekteret mand, afholdt og gæstfri. Der var store gilder. Saa laa der paa hvert bord spillekort i de store stuer. Til Gaarden hører et gammelt sagn. Paa loftet hænger et Skelet. Jeg ved ikke, om det er af ræv eller faar, men ingen tager det ned, for ellers bliver der uro i stalden, og i Dybdal er der ogsaa lidt [...] Det havde en skov i Voerladegaard ogsaa. Gennem Kroggaards marker gik en Sti, som folk fra Gantrup gik til Kirke i Voerladegaard, og neden for bakken var der en Mølle, og gennem deres marker gik Vejen, hvor Mælkevognen hver dag kørte ned forbi Skolen til Voervadsbro. Nu er ogsaa de spor slettet.

Der kunne fortælles mere. Maren og Jens Karl havde kun Datteren Jenny. Hun kunne alt. Vi saa hun kørte Traktor i Marken. Hun fik kørekort til Bil. Men det blev ikke til meget. Jenny blev gift med Kresten Andreasen og fik tre Børn, Jytte, Margit og Ejvind. Da Jenny og Kresten fik Gaarden, boede Maren og Jens Karl i Enden af Huset. De fik mange gode Aar. Ejvind blev gift med Kirsten, viet i Tolstrup Kirke. Der var middag i Sdr. Vissing. De har to piger, Birgit og Heidi. Gaarden drives nu med stort Kvægbrug, moderne Stald, løsdrift, kun en karl, der er maskiner til alt, tiden er en anden, nu skal der ikke hakkes roer

mere, og Høsten er ogsaa ændret. Da Ejvind og Kirsten kom til i 1972, flyttede Jenny og Kresten til Østbirk og byggede nyt Hus. Han hjalp til ofte paa Gaarden, saa længe han kunne. Jenny kunne male Porcelæn, Billeder, spille Klaver og Violin. Hun forstod at værne om alt det gamle. Hun havde en skaberlyst, plante, se alt gro om sig. Kresten døde 10.6.1989, og den 16.9.1989 blev Jennys sidste dag. Mindet lever. Hun havde en evne til at jævne alt. Vi fik mange gode stunder sammen som naboer i mange aar.

Købmandsgaarden

Købmand Kirkegaard var i Sogneraadet og den rette mand til det, og ingen gik forgæves til ham, hvis de skulle have lidt hjælp til papirerne, Købmanden med det stille lune smil. Der var rationeringsmærker og siden momsregnskab. Karen hjalp meget og passede huset komplet. Hendes mor boede hos dem, til hun kom paa Plejehjem. Den 15.8.1983 lukkede Butikken men de boede der til 1988, hvor de flytter til Østbirk paa Stenagervej. Glæden blev kort. Søren Kirkegaard døde 17.1.1989, og Karen døde 8.6.1989. Mindet lever.

I Huset i Gantrup bor nu Tove og Per Sørensen paa nr. 19. Nu staar der jo en Bil ved hvert hjem, og det er let at faa provianten fra andre byer.

Ved siden af Købmanden laa Forsamlingshuset. Det er bygget i 1905. Der har været mange gode fester. Der var Jagtgilder, Ungdomsforeninger, Husholdningsforening, Stemmelokale, Dilettant, Karneval, Aalegilde. Da flød det med Brændevin. Der var gammeldagsaften med højt humør, Ballondans, Gymnastik og den aarlige Høstfest, hvor de kom med alle Madkurvene. Da var der pyntet med Neg i ribberne, og Dannebrog hang over Døren, og der var sang og glæde. Og der var Juletræsfest. Den var gerne 29. 12. Læreren gik forrest om Træet og sang, og se alle de forventningsfulde Børn. Der skulle over 100 poser til med godter til børnene. Det store Træ kom ud, og de smaa fik lidt af pynten. Og dansen gik. Der var fyret i den store Kakkellovn i Salen, og i den lille Stue blev der serveret Kaffe. Vandet skulle hentes over Vejen hos naboen. Der blev fyret i Komfur og Grukedel med alt det vand til Kaffen.

Entreen var lille, toiletforholdene ringe, det var koldt om hjørnet. I 1950 blev Køkkenet større og Garderobe ovenpaa. Til den Indvielse spillede Politiorkesteret fra Horsens til dansen.

Der har været over 100 til Bryllupsfest. En gang om maaneden kom Pastor Balslev og læste og sang. Senere kom der Kirkebil til Voerladegaard, som vi hørte til. Alt forandres. Vort Forsamlingshus, hvor vi har nydt mange gode timer, lukkede i 1973. Bestyrelsen gjorde alt arbejde, kalkede, malede, tjærede og fremdeles. Huset blev solgt til Købmanden. Flere aar er gaaet, nye Folk kommen til og Forsamlingshuset vaagnet igen. Jeg havde den glæde at se det i sommeren 1989. Det var pænt malet med nye toiletter med indgang fra salen og bagdøren var flyttet til gavlen. Der var nyt gulv og nyt køkken med service. Folk kom med gaver, blomster. Dejligt at se saa mange nye mennesker fortsætte, Høstfest, Juletræsfest igen.

For mange aar tilbage begyndte dagen i Gantrup med en Mælkevogn ned gennem byen. Der var flere steder, tre til fire Køer og en Hest. Mælken blev kørt til Voervadsbro Andelsmejeri, hvor Mejeribestyreren hed Dan Riss i mange Aar. Nu er der ikke en Ko i

Byen, og Mejeriet er der ikke mer, nu Kaskadeteater, og Gantrup maa hente Mælken andet sted nu. Den lille Butik mangles der, og de smaa hyggelige husmandshjem. Baade folk og huse bliver fornyet.

Karlsmosevej 9

Dalskovgaard ligger lunt i Dalen, men ikke let om vinteren. Der boede Anine og Martin Rasmussen. De fik 9 børn, Nora, Jens, Martine, Aksel, Hilda, Anna, Elina, Dagny. Der var vi til mange fester, konfirmationer, Bryllupper. Anine var god til at lave mad og syede kjoler til de syv piger. Hun elskede blomster, havde Perlehøns, Paafugle. De levede et stille hjemmeliv og deltog ikke i det offentlige liv. Martin var en stille, lun mand og rar. Han kom hen til sin nabo og blev klippet. Der var jo langt til Østbirk. Jorden er meget bakket og svær at køre paa. Den gang var der stive, høje Kassevogne. Der var altid godt kørende, velplejede Heste. De var saa stille og rolige.

Børnene gik om i dalen til Lærer Rasmussen, Møldrups Skole. Der var to klasser. Der var altid nogen at følges med. Martin og Anine havde den glæde at se dem vokse op og faa hjem. Men i dag er fire af dem ikke mere, og Anine døde 1949 og Martin døde 1954. Den Ældste søn, Jens, fik gaarden. Han blev gift med Grete Kjærgaard. De fik seks børn, Erik, Bent, Kamme, Eva, Margit, Jonna. De boede alle paa Dalskov med hans forældre. Jens elskede Jagt og Fiskeri, der havde Eng ned til Gudena. Grete var ham en stor støtte ved Landbruget, deltog i alt. Der var altid frisk mod, hyggeligt naar hun kiggede ind. Dalskovgaard blev solgt i 1968, og Jens og Grete bor nu i Sdr. Vissing, Gudenaavej 22, i en flot villa og nyder livet.

Dalskov blev købt af Johannes Nielsen fra Voerladegaard Skov, enebarn. Han har købt mere jord til siden. Han er Biavler. Alt er i orden ude og inde. Har bygget nyt Stuehus i 1984. Det gamle er væk. Johannes er meget dygtig.

Karlsmosevej 7

Dalagergaard købte Anna og Rasmus Thorvald Troelsen i 1911. De blev viet i Hundslund Kirke, fik tre børn, Henry, Ejnar og Vera, som har skrivelysten her.

Fars forældre boede hos dem de første aar, de kom fra Purup. Farfar faldt ned i laden og laa to Aar i sengen. Mit hjem blev ellers for os en dejlig tid. Vi havde Heste, Køer, Grise, Faar, Høns, Gæs, Hund og Kat med mere. Vi fik Ellys i 1934. Førhen var det Flagermuslygten vi gik med og Lamper inde. Radio fik vi. Der var ikke Fjernsyn dengang. Vognene var Jumbegik, Fjedrevogn og de smalle til marken. Min Far kørte i Skoven efter træ, kom under vognen, kom paa Sygehus, led meget vidste at alt var slut den 27-2-1938, kun 56 aar. Mor købte Hus i Gantrup, var der i nogle faa aar, gik ud og hjalp os. Hun døde pludselig af Hjerneblødning den 3-4-1949 kun 62 aar.

Som Bestyrer i vort hjem kom Rasmus Jørgen Mortensen fra Samsø i 1938, og vi blev viet i 1941 i Voerladegaard Kirke, og vi fik vor søn i 1943, Thorkild. Ved hans hjælp fik vi mange gode aar sammen. Han var Soldat i Fredericia, som hans Far var.

Tiden gik frem, Fjernsyn, Fryser, Køleskab og den første bil i 1961, den blaa og siden den graa, og en rød Lada til sidst.

Jeg har om mit hjem skreven en Bog, der skal følge Gaarden.

Vor Søn Thorkild blev gift med Inga Sandmand Jensen. Hun er udlært Bager og har arbejdet paa Fabrik, Vinduesfabrikken i Østbirk. De har tre drenge, Torben, Brian og Lars. – Inga og Thorkild blev viet i Østbirk i 1969, da vi flyttede til Østbirk. Jørgen kørte ud og hjalp dem, saa længe han kunne, men Jørgen døde pludselig den 15-3-1981 i vort hjem her.

Karlsmosevej 15

er udstykket fra Kroggaarden. I 1930 kom Soffy og Gunnar Bjerre fra Østbirk, fik fire børn, Søren, Hans, Anny, Dagny er tvillinger. Gunnar prøvede lidt af alt, gravede tørv, lejede Bil ud, høstede for folk osv., aldrig smaalig, altid flink. De havde Telt i Gaarden til Sølvbrylluppet, en flot fest. Den ældste Søn, Søren, fik hjemmet. Soffy og Gunnar flyttede til Brædstrup, Soffy blev syg og kom paa Toftegaarden i Sdr. Vissing til hun døde i April 1987. Hun blev 77 aar. Gunnar boede alene til 6-12-1988, da døde han 84 aar. Søren blev gift med Bitten, har to børn, Niels og Inger. Niels har købt Hedelyst.

Karlsmosevej 13.

Krog Nygaard er udstykket fra Kroggaarden. Dér var Dagmar og Jens Møller bestyrer til Elna og Peter Kingo Kristensen kom. De fik tre børn. Krestian blev Post, Jens fik Gaarden, Ingrid bor i Voerladegaard. Jens blev gift med Edna, har tre børn, Hanne, Erik, Birte. – Elna og Kingo byggede Hus i Gantrup. Han døde pludselig i 1977. Elna boede i Huset til sin død i 1989.

Gantrupvej 26.

Højvang. Der var Karoline og Eske Calle Bertelsen i mange aar. De havde tre børn, Marie, Peter og Anna Margrete. Et gæstfrit hjem. De flyttede derfra til Voervadsbro. Eske døde i 1959 – 84 aar. Karoline kom til Toftegaarden i Sdr. Vissing. Hun var lammet efter Hjerneblødning, døde i 1969, hviler i Voerladegaard.

Højvang var solgt til Ragnhild og Gert Tulesen. Der var tre børn, Inge, Agnethe og Johannes. De var tvillinger. De solgte til Lilli og Mogens Møller, som har tre drenge. De solgte Jorden til Lars Laursen og bygninger til Vitta og Svend Møller i 1972. De er begge Lærere i Skanderborg og har to sønner, Jannik og Per. Vitta og Svend er flinke, har tit inviteret naboer til Aalegilde.

Karlsmosevej 2.

Louise og Kresten Krestensen har haft mange gode aar der. De var hjemmemennesker. Der var fire børn, Karen, Stinna, Theodor, Johannes. Karen er ikke mere. Johannes har hjemmet. Kresten døde i 1956 og Louise i 1989. Hun blev 95 aar. De var reelle og flinke alle i hjemmet der.

Gantrupvej 24.

Sine og Niels Bank fik fire piger og en søn, Peter, der fik Gaarden og blev gift med Agnete Olsen fra Purup. De fik fem børn, Signe, Niels, Agnes, Søren og Svend. Et hjem i mønsterorden. Agnes blev kørt ihjel i maj 1987, kun 56 aar. Peter Bank døde 23-4-1974. Agnethe døde 9-11-1991. Søren fik Gaarden og blev gift med Kirsten, der havde to sønner

Kjeld og Brian. Det blev til fire aar sammen, da Søren pludselig faldt om af HjerTESTOP 22. juni 1986. Kirsten sælger Gaarden til Birte og Krestian Knudsen, tre børn, Kirstine, Simon og Peter. De var der en kort tid. Sælger til Ingrid og Bjørn Gaarden. De har tre børn. Birte og Krestian Knudsen flytter til Lundsvej 2 i Østbirk. Han er Ejendomsmægler.

Karlsmosevej 3.

Dér boede Marie og Peder Petersen. De var et kristent hjem. De sang meget. Flere af børnene var missionærer, Anders, Abel, Kirstine, Meta, Alfred, Margrethe, Karen, Johanne, Anker. Tre af pigerne var i Diakonissen. Der var smaat men glæde, der var en god tone i hjemmet. Jeg har et billede af de gamle mennesker. Haven var smuk paa skrænten op bag Stuehuset.

Saa kom Oline og Frede Højmark i nogle aar, to børn, Karen og Gunnar, Han blev gift med Inga. De har to børn. Frede var tit syg. Døde i 1970. Oline døde i maj 1991. Saa kom Petra og Halling Henriksen. Hun var sygeplejerske og afløste tit paa Alderdomshjemmet. Halling døde pludselig i 1979 – 62 aar. Hun rejste til Aalborg og døde der i 1983 – kun 66 aar. De hviler begge paa Ousted Kirkegaard.

Saa købte Asger Hansen. Han er murer. Konen er i Sparekassen. De har et barn. Jorden blev solgt til Bjørn Gaardens gaard.

Karlsmosevej 1.

Dér boede Signe og Poul Andersen med fem børn, Viggo, Frode, Marie, Hans og Anna. De har boet flere steder fra stort til smaat. Hun var Lærerdatter, ja, Signe var et ualmindeligt godt menneske. De hviler i Handsted. Saa købte Karoline og Alfred Leth Nissen, boede der i mange aar. De har fire børn. Peter, der bor i Amerika. Naar han er hjemme faar vi besøg. Inger er ogsaa i Amerika. Judith og Helga bor i Jylland. De var alle hjemme til deres forældres Diamantbryllup, der blev holdt paa Ejer Baunehøj. De havde et dejligt hjem, alt velholdt. Alfred døde i 1996 – 97 aar. Karoline er paa Birkebo, er 96 aar. Gaarden er solgt til Birgit og Allan Lundsgaard.

Karlsmosevej 5.

Dér boede Marie og Niels Kirkegaard med tre børn, Astrid, Søren og Marry. Søren blev gift med Karen Hansen - de drev gaarden en tid, købte købmandsforretning i Gantrup, fik to børn, Solvejg og Erling. Der var forskellige Bestyrere paa Gaarden, som senere blev solgt til Damkjær og siden til Kassø. Saa købte Svend Hansen, der var ungarl. Han blev ikke ret gammel, døde i 1971. Hans søster, Marie Bisgaard, som saa ejede det, lejede til forskellige som Ellen Mattisen. Der ligger et sommerhus over for. Gaarden blev solgt til Ruth og Niels Gadeberg. Bjørn Gaarden har vist Jorden, der har været hjem for flere.

Gantrupvej 22.

Dér var Margrete og Rikard Nielsen. Han var Murer, to børn Vera og Vagner, der var alt velholdt. Siden boede Frida og Kristian Jensen der. Saa kom Anton Jensen, der havde Hønseri. Han solgte stedet til Otilie og Jens P[eter] Knudsen, som har haft Gaarden nummer 4. De hentede vand neden for bakken. Senere kom Conni og Niels Sørensen. De solgte jorden fra. Saa kom Fru Gudbjerg, har to sønner der begge er Læger, Lars Gudbjerg har praksis i Horsens, fraskilt. Fru Gudbjerg var indendørs Arkitekt, alt var saa

flot. Hviler i Voerladegaard. Solgte til Karin og Søren Ole Hoff-Jessen. Er ved Telefonen i Horsens.

Gantrupvej 25.

Efter familien Østergaard kom Johanne og Rasmus Peter Petersen med fire børn, Gunnar, Kristian, Inga og Gunvar. Den ældste søn blev sparket af en Hest og døde i sin bedste alder. Kristian kom til militæret. Pigerne er gift nu. Johanne og Rasmus P drev et bedre landbrug der, Roemarken var altid stor og flot. De var afholdt i byen. Under et besøg hos datteren blev Rasmus P syg og døde en tid efter. Jorden blev solgt dels til Johannes Nielsen og [dels til] Thorkild Mortensen. Husene blev solgt til Marianne og Jens Erik Jensen, som vil drive Pelsfarm. Johanne Petersen flyttede til Aakjærvej 28c i Østbirk i en ny god lejlighed.

Gantrupvej 23.

Der boede en smed, Iver Iversen, og An Kirstin. En af pigerne er paa hjemmet i Vissing, en søster i byen. Da Iver holdt, kom der en smed nede i byen. Inger og Artur Nielsen var der i mange aar, tre børn, Emitte, Karl og Egon. De var i det lange, hvide stuehus, som brændte. Inger var mere end proper. Alt skinnede. Hun var gaaet ud, og Primussen stod og brændte. Der gik ild i Loftet. Alt gik. De byggede det røde stuehus, flyttede senere til Horsens. Edith og Ejnar Poulsen har boet der, og Harder og Markvarsen, og Nora og Svend Madsen. Hun rejste fra ham. Der er vist fire børn. Jorden er solgt til Jens Christensen. Svend Madsen er over firs aar. Han cykler ud og passer haver, helt til Voerladegaard. Han holdet sit hjem og alt omkring det.

Gantrupvej 18.

Der var Marie Kirkegaard, Frederik Ibsen. Han blev 94 og døde i 1972. Han havde været enkemand og arbejdsmand i mange aar, og Dagny og Peter Udby boede der til de selv byggede. Johanne og Emil Antonsen var der. Johanne døde pludselig i 1974. Emil var til sidste paa Birkebo i Østbirk. Der har boet en skrædder engang, saa det vedbliver at hedde Skrædderhuset. For tiden bor Inga Hansen med en datter, som jeg ikke kender nu.

Gantrupvej 14.

Dér var i mange aar Niels Hansen. Han var ugift, havde faaet den højre haand af i et Tærskværk. Han passede sit, selv marken, med en Hest, Klaus, og tre Køer og lidt Grise. Han havde en Husbestyrerinde, Marie Andersen, i nogle aar. Der var vel ni tønder land. De blev solgt, da Niels døde i 1962, og udhuset blev solgt. Lille Marie købte stuehuset for ti tusind. Hun var der til sin død i 1984, og saa købte Ove Frandsen, der er Blomsterarkitekt. Stedet trænger til at rettes op. Hun magtede ikke, skønt hun gjorde meget ved det efter Niels.

Gantrupvej 15.

Dér siges at have været en skole men før min tid, men Erna og Niels Olding og en datter Henny var der længe. Hun syede og han kørte Bil. Senere byggede de selv hus ved Landevejen. Hun laa en morgen og var død i sin seng, det var i 1981. Niels kom paa hjemmet Birkebo i Østbirk til sidst i 1982. De hviler i Østbirk. Henny bor i Horsens, har to piger, er Damefrisør. Saa kom der en Handelsmand, der byggede det hele om, godt i stand. Før ham var nu nordmanden Ole Korsmo. Han havde været bestyrer for Sofie

Nielsen i mange aar, til sidst lidt handelsmand. Han kom paa Toftegaarden i Sdr. Vissing, og i huset i Gantrup bor nu Alex Lund Nielsen, som jeg ikke kender nu.

Gantrupvej 17.

Dér var Nora og Rasmus Peter Petersen, som drev Ejendommen og gik paa arbejde. Hun gik i Roemarken, og var der fest, var hun kogekone. De prøvede alt. De begyndte i et gammelt, langt Stuehus, som brændte, de byggede ny stue og Lade. Nora elskede blomster. Af børn var der Søren, Henry, Esther, Kathrine, Ingrid, Gunnar, Vagner, Erna. De mistede Henry og Ingrid i deres bedste alder. Rasmus Peter døde i 1966 og Nora i 1983. Han var en del aar ældre end hende. Der var altid mange feriegæster der. Det er nu solgt til Lillian Nivanna Andersen. Der er Faareavl nu. Der er senere nye beboere igen: L. Andersen, S. Sørensen, F. Ebbengaard, jeg kender ikke de skiftende der.

Gantrupvej 10.

Dér byggede Elna og Peter Kingo Krestensen i 1966, da sønnen Jens fik deres Gaard. Kingo døde pludselig i 1977. Elna døde i 1989, 92 aar.

Gantrupvej 12.

Dagny og Peter Udby Knudsen, driver Vognmandsforretning, datteren Else og sønnen Eigild, der hjælper med at køre. Dagny kan alt, har været kogekone, gaaet i Roemarken, spillet diletant, kørt Bil. De byggede huset i Enghaven. Peter er en stille natur, har kræfter til de tunge læs. De havde den store sorg at miste baade datteren Else og hendes mand. De var unge.

Gantrupvej 13.

Byens Smed, Marius Samsø, og hans kone Esther havde ejendom med tre Køer og en Hest, Høns, Grise og samt. Han plantede mange Graner og passede Ejendommen. Konen hjalp i Smedien, trak i blæseren til gløderne [sprang]. Der var mange Heste at sko, plovskær, og Cykler at lappe, nok at se til. Esther havde fødselsdag i Juni, saa var vi til gilde, et festbord uden lige. Hun var dygtig til alt, der var malet og lakeret, og syrenerne blomstrede. Hun kunne hjælpe andre, var god til at sætte gang i Husholdningsforeningen og Forsamlingshuset. Der var Baal med fest og Fakler ned gennem byen. Det løs skønt med sangen i det fri, det at samles i en lille by, hvor alle kender hinanden. Selv fik hun svære aar. De mistede deres eneste datter Irma, kun 40 aar, i 1967, og Smeden døde i 1968, og sønnen Leif døde i 1969, ret ung. Tre aar i træk. Kun den ældste søn Johannes lever, er ved banen i København. Hjemmet blev solgt, Esther kom paa hjemmet i Sdr. Vissing. Hun syede mange pæne ting, tog paa Højskole. Hun bar sine sorger selv. Hun døde i 1985, hviler i Brædstrup.

Gartner Ove Frandsen købte Smedien, nød godt af de graner, der var plantet. Han byggede nye Stuehus med Tag ned til Jorden, i stalden var der julepynt paa loftet, med kurve, keramik, glas, lys, duge. De solgte juletræer, De kom fra Aarhus til Gantrup, var begge konsulenter eller vejledere i blomsterbinding. Frandsen underviser paa skolen i alt dette. Konen, Anna Lise, rejste fra ham. De har to børn. Lynggaarden blev solgt til Skoleleder Clas Kjær Mathisen, og Frandsen bor nu lige over for Forsamlingshuset. Han rejser ud og dekorerer med blomster til udstillinger. Han kan faa det skønneste sat sammen, en evne. Han hjælper ogsaa at pynte, naar der er fest i Forsamlingshuset over for. Gartner Frandsen bor nu paa Gantrupvej 14 i den lille by.

Gantrupvej 11.

Dér har jeg set mange familier bo. Mange husker gamle Anton. Han gik paa dagleje, og han lavede sivsko og gik omkring og solgte dem. Og sivmaatter lavede han. Han havde et lunt smil, tog en ekstra skraa, gik langt. Anton stammede fra Vrads, kunne fortælle om gamle sagn, og om at de kunne høre Bryrup-toget fløjte i bakkerne længe før banen blev anlagt, og det kom til at passe. Vi havde en Hyrdehund, Bjørn, som han var glad ved og blev fotograferet med. Bjørn fulgte altid Anton hjem. Den var ikke til at holde tilbage, han skulle følges til døren. Anton kunne godt arbejde Naar han havde spist, gik han hen til vandtruget i gaarden og skyllede tænderne, saa var han klar. Engang han skulle overnatte hos os, bandt jeg en snor i Dynen op til loftet. Da Anton laa lidt og dynen begyndte at bevæge sig i mørke, at høre Anton saa uha. Han boede de sidste aar i Ris, døde i 1955, havde ingen familie. Saa købte Marie og Anna Olsen huset, de rejste senere til Horsens. Nu bor Karl Aage Kristensen med kone og to piger der. Han er maskinarbejder og har faaet Huset flot i stand med buede vinduer, det pynter i byen.

Gantrupvej 9.

Dér boede Fut Jakob og Marie, en datter Antonie. Marie var døv. Jeg kan ikke nævne dem, der har været efter dem. Stinne og Leif Samsø solgte til Anna Troelsen, der kun var der i fire aar. Hun fik Hjerneblødning og døde i 1949 den 3. april. Hun boede sammen med sønnen Ejnar Troelsen. Huset blev solgt til Magda og Harry Christiansen. Deres børn var Egon, Leif og Tove, Mai, Ove, Karl Johan. De arbejdede ude. Harry omkom i 1973 – 57 aar. Magda døde pludselig i 1994 75 aar.

Gantrupvej 6

Dér var Mæt Glø og Dagmar. De sang, Der fik jeg kaffe og bolsjer. Anna og Anton Ibsen fik en lang alderdom der. De havde haft Friskenhal Ryvej 70, hvor deres børn voksede op: Dagny, Aage Karl, Ejnar, Anna Margrete, Børge. Fra Gantrup flyttede til Sdr. Vissing Alderdomshjem. Anna Ibsen blev 90 aar, døde i 1976, og Anton blev 94, døde i 1977. Sønnen Karl og Erna fik huset. De har to børn, Ketty og Tommy. Erna døde i 1977 – kun 49 aar, saa Karl bor ene der nu. Han holder det pænt ved lige.

Gantrupvej 7.

I den gamle bindingsværksidyl boede Jens Hansen ene, sled, havde 10-12 køer, et par heste, Kasvogne med jernhjul, var lun og forsigtig. Hvert ord var overvejet. Han var den der stod frem og sagde sin mening. Han blev paa Gaarden, elskede stedet, til han ikke kunne mere. Nu bor Tomat Jørgen Jensen og Jane der. Louise fra Sri Lanka og Anna fra Indien, og de fik selv en søn. Jørgen er 45 i 1995. Arbejder i Horsens.

Gantrupvej 5.

Lægaarden, der var Jørgine og Jens Peter Bording i nye huse. De drev landbrug, to børn Helga og Svend. Svend blev gift med Stinne Hansen. De fik hjemmet, og deres to børn, Ritta og Dan. Jorden blev solgt. Svend og Stinna flyttede til Gedved, hvor Svend døde den 7-11-1987. Hans forældre, Jørgine og Jens Peter, byggede det nye hus ved Landevejen.

Gantrupvej 4.

Dér var Otilie og Jens Peter Knudsen. Jeg husker der stod fire store jyske Heste og mange Køer. Der er solgt tre gaarde fra ude ved landevejen. Der var af børn Bang, Eline, Peter, Vagner, Sølva, Gerda, Hulda, Tage, Ditlev. Jens Peter kunne hjælpe alle med alt.

Han gik med kravetøj og Langpibe. Han var altid træt og faldt i søvn. Engang der var gæster stillede de vækkeuret og gik. Otilies syn var meget svagt. De hviler nu i Sdr. Vissing. Han døde i 1975. Gaarden blev solgt til Birte og Emil Pedersen. De var jævne og rare mennesker. Af børn var der Molly, Villy, Edvard med flere. Datteren Molly døde og siden Emil den 21-11-1991. De boede til sidst i Hus ude ved den store Landevej. Gaarden blev solgt til Lærer Gunnar Rasmussen og Anna. Gunnar døde i sin bedste alder. Der var en lejlighed til en søn der boede der. Gaarden blev solgt i 1994 igen.

Gantrupvej 2

Dér boede Hanne Petersen med sin søn Jens Løgstrup. Drev landbrug. Efter morens død gik han alene, købte siden hus i Sandved og endte paa Alderdomshjemmet Birkebo. Han var altid gavmild med gaver. Dét købte Gerda og Villy Mikkelsen. Der er nu et stort Byggemarked, tre børn, Hans, Lars, Per. Begge sønner er ved byggefaget, har flere arbejdsfolk, to lastbiler, kører viden omkring, sælger døre, vinduer, fliser, badekar m.m. De har sommerhus og har bygget en flot Villa i byen hvor de bor, vist nummer 8.

Dér [nr. 8] var Anna og Niels Sørensen med børn Katoline, Ellen, Søren P., Kristian, Ejnar, Erhard, Dagny, Ester, Harry. De flyttede gaarden ud til Purup, der gik deres jord ud til Kongevej 29. Erhard og Marie boede der en tid men solgte til Helga og Henning Hansen. – Men tilbage til det gamle Bindingsværk som Stinna og Charles Andersen boede i. Han døde 7-2-1964. Hun kom paa Birkebo i sine sidste aar. Saa var det Villy byggede det nye hus der med have.

Gantrupvej 3

Dér var Engonie og Niels Ring, en kraftig mand. De havde en datter Erna, der blev gift med Niels Olding, og en søn, Regner Olsen, der blev gift med Dorthea Prest og har tre sønner, Preben, Kaj, Frank. Dot hjalp til ved fester og i marken, var gæstfri. Dér er kaffekanden altid klar. Regner har kørt mælkeudsalgsvogn, har forskellige fugle, Paafugle og Høns, har været hos trælasten, har altid smil paa. Han holdt sin 70 aars i Sattrup og Dot sin 70 aars Fødselsdag paa Møllebæk. De var et flot dansepar, i 1984. Frank er salgschef, Preben paa Fabrik, Kaj elektriker, alle gift. Regner og Dot hører Gantrup til, ingen gaar forgæves til dem. Bankospil er de til.

Gantrupvej 1

Dér var Katrine og Kresten Hansen i mange aar. Ingen børn. De byggede hus i Voerladegaard til deres alderdom. Hun døde først, han i 1969, og gaarden blev solgt til Kirstine og Peter Kaastrup Møller med tre piger, Marna, Erna, Nansy. Efter deres virke der købte de hus i Lundum, hin døde i 1982, han kom til Tamdrup hvilehjem til sidst. Efter dem kom Børge Antonsen, ungkarl, dygtig og godt begavet, havde været i Amerika, viste billeder derfra, har bil og en pæn besætning – men for tidlig blev det galt med hovedet og han kom saa paa Birkebo til sin død.

Ryvej 58

Jeg følger vejen med dem, der hører til Gantrup. Ejendommen ligger højt og smukt. Der boede Marie og Erhard Sørensen, børn Lilly, Thorkild, Ella, Ulrik. Efter deres virke der, flyttede de til Elmevej 5 i Brædstrup for at nyde deres alderdom. Saa kom værkerfører ved Møbelfirma Bent Friis.

Ryvej 27

Der var en enke fru Pedersen og Mathisen, tinghus en stor familie saa kom Betjent Erik Rasmussen og lavede pænt der, nu rives det hele ned da en nyvej er anlagt ned til Grusgraven. Helt ukendeligt er der omkring.

Ryvej 55

Dér boede Erna og Dan Skov med to børn. Stuehuset er nyt efter brand. Han var maler, hun paa Fabrik, de har rideheste. De solgte til Helga Lauersen fra Bolettelund, som har tre børn, Sten, Bo, Helle. Helga blev skilt fra Lars Lauersen. De havde haft sølvbryllup sammen og et første klasses hjem.

Ryvej 57

Dér var Margrete og Rikard Nielsen med to børn, Vera og Vagner. De drev ejendommen. Rikard murede lidt ved siden af. Saa købte Erna og Roland Winter, barnløs. De driver Kvægbrug, er paa Dyrskue. Jeg kender ikke saa meget.

Ryvej 60

Der var Ragnhild og Anker Bull. Deres eneste datter, Irena, blev gift med Jens Hansen. De har to voksne sønner. Irene har i flere aar været i Bank i Horsens. Da hendes forældre var der, solgte de mange Hindbær. Ragnhild og Anker flyttede til Østbirk, da hun døde kom Anker paa Birkebo.

Kongevej 25 - Sandvad Kro

Bevilling dertil siden 1743. Den har ligget paa den anden side af vejen. Efter en brand i 1865, har jeg læst. Der staar en sten i Porten fra den tid, 1743. Det maa have været svært at faa det til at løbe rundt. Kirstine og Mads Tyrsted var der i nogle aar. Hun ville gerne se Travløb i Aarhus. Kroen skal modtage farende svende til husly. Kroen lukkede i 1969. Da stod der i avisen, at tre københavnere havde købt den 500 [!] aarige Kro. Jørgen, Jan Henning, de gjorde et stort arbejde for at restaurere Kroen. Alt blev sat i stand i den gamle stil. Og de saa frem til de arrangementer, der skulle være, de lavede slyngelstue med bar, hyggestue med Pejs, et dyrt foretagende. De aabnede i marts 1973. Da smed de arbejdstøjet, tog forklæde paa, bød paa Kaffe og Kringle. Glæden var kort, de kunne ikke blive der. Der har været et par damer der en tid. De solgte snart igen. Nu drives det af Herluf Kristiansen, der er Kok. Det siges at være et godt madsted.

Kongevej 27

Der boede Lise Pedersen, enke i mange aar. Sønnen Ole var ungkarl. Døde 7. maj 1987. Søsteren Anna blev gift med Magnus Nielsen. De fortsatte at drive hjemmet i Purup. De var fire børn, Herdis, Inga, Flemming, Lis. Anna døde 2-2-1993. Magnus bor der. Jorden er lejet ud.

Kongevej 29

Den byggede Ane og Niels Sørensen, sønnen Erhard og Marie var der. Solgt til Helga og Henning Hansen. Han drev Maskinstation. Der var fem børn. Henning døde i 1976. Helga var der en tid. Hun kom til sidste paa Birkebo. Sad i kørestol, hun døde i marts 1989. Gaarden blev solgt til Verner Rasmussen, der ligger ved siden af. Stuehuset er lejet ud.

Kongevej 33

I mange aar boede der familien Fuglsang, senere Else og Vagn Mortensen, nu Elly og Verner Rasmussen, tre børn, Birgit, Vagn, Jette.

Ryvej 70

Der husker jeg Anna og Anton Ibsen i mange aar, og der kom Thykjær, og flere hold efter, Ellen og Poul Sandvad, blev gift i 1941 og fik 6 drenge Louis, Helge, Georg, Pauli, Borris, Olav. Han driver Gantrup Maskinstation videre. Poul omkom 16-2-74 ved en ulykke i grusgraven. Ellen rejste til Skanderborg. De havde plantet mange Graner til Friskenhal. Nu bor der Olav, kone og tre børn.

Ryvej 68

Der husker jeg Karen og Frederik Nielsen og de ældste af børnene, Peter, Grønvald, Marie, Olga, Freda, Dagny. Der var flere. Der var rent og ordentligt. En ting skulle kun siges dem én gang. Det var en pæn ro. Der har boet andre der. Minna og Karl Juel har næsten været der i tres aar, kun en søn, Knud. Karl kørte mælk til Voervadsbro mejeri i 35 aar ad snoede veje kl. 6 om morgenen. Det var drøje ture om vinteren. Minna klarede det derhjemme. Karl kunne hjælpe. Han skar grise, og der var bud til Brugs og Købmand, han hjalp i Roerne. Der var 6 steder han kørte mælk for, og det skete, at Læreren havde bud med. Da Tankbilen kom, blev de smaa gule Heste solgt, og Karl nød sit otium. Han blev 86, døde i oktober 1983, hviler i Østbirk. Minna har endnu hjemmet.

Ryvej 61 – Jordbrohus

Dér husker jeg Fynbo og Karen Lassen, deres gode Kirsebærtræ, som vi kunne naa fra Hølæsset, naar vi var i Engen. Der har boet flere, nu Gerda Nielsen, hendes mand Tage rejste derfra. De har tre børn, Ruth, Henning, Jonn. Førhen gik Gerda ud og hjalp med alt.

Ryvej 66

Dér boede Sofie Nielsen og Bestyrer Ole Korsmos. Det kneb for Sofie at klare arbejdet til sidst, saa der kom vel ikke ret mange. Der blev fortalt, at hun ved sin grav havde forlangt

at de skulle læse følgende vers op: "Giv mig en blomst, mens jeg lever, og øjet kan frydes derved. Mit øje ej skuer de blomster, de lægger paa kisten ned". Ja, der er jo fire vers til. Hun har tænkt dybere, hviler i Voerladegaard. Ingen gav hende en sten.

Dér paa Hyldalgaard boede Marie og Karl Mikkelsen, der var fire børn, Arne, Villy, Grete, Inger. De var afholdte folk. Marie blev syg, og de købte hus i Dørup. Marie blev kun 58 aar, døde 1964. Karl blev gift igen. Hyldalgaard blev købt af en Landinspektør, og tre unge byfolk var der en tid. Svend Bonefeld lavede meget om, da han boede der. De tre unge var der i 1973. Nu bor Karin og Anders Knutsen. Førhen var stuehuset røde sten.

Ryvej 59

Gurli Mathiasen, hos Hans Christensen, der mistede sin kone ved en arbejdsulykke i 1967. Der var fire børn. Gurli har været der i mange aar. Huset ved landevejen byggede Jens Peter Bording.

Ryvej 64

Karl Jensen og Karen driver Ejendom med store Kartoffelmarker. De har tre børn. Karen er Damefrisør, Karl tager meget del i det offentlige. Hans forældre havde ejendommen først, Martine og Kristian Jensen. De købte hus i Voervadsbro. Han døde i 1967. Martine kom til Vissing paa Hjemmet til sin død i 1981. Hun var en meget rar kone, havde altid smilet paa. Karen og Karl Jensen bygger nyt Hus i Gantrup. Datteren faar deres Hjem.

Mon ikke jeg har husket de fleste, der hører Gantrup til, alle skiftes.

Møldrup Skole

Dér var Lærer A. Rasmussen i 45 aar. Hans kone, Sine, lærte os at sy. Mange pæne ting var lagt frem til Eksamen. Da kom præst og fire mænd. Vi var i det fine tøj, og slik var med den dag. Sine holdt Gymnastik med os ude i sandet. Der var ribbe og bom ude. Ude ved Vandpumpen hang et krus til at drikke af. Der var gammeldags VC med træbræt. Vi havde Træsko på, gummistøvler fandtes ikke, Træskostøvler om vinteren. De klampede godt. Der var tit halm i dem. Mor varmede vores Træsko med gløder, før vi skulle af sted til skole. Om vinteren var der fyret i den store Kakkellovn. Der kunne vi tørre vort tøj. Rasmussen stod foran Katederet og bad Fadervor, og vi sang de gamle salmer der blev lært, [de] glemmes ikke.

Vi skrev med pen og blæk. Han havde en spytbak staaende ved sin side. Han holdt i 1935. Han kunne godt se stolt ud, når han til Juletræsfest i Gantrup gik forrest med alle de børn og sang. Selv havde de fem børn. Der har været flere Lærere siden, sidst Lærer Nielsen, da skolen blev nedlagt i 1957 og børnene flyttet til Voerladegaard Centralskole 1-12-1957.

Dér kørte skolebus. Nu er den gamle skolesti groet til, og kirkestien fra Gantrup, der gik tværs over Krogs marker, bruges ikke mere. Da Pastor Balslev var der, gik der Kirkebil en gang om maaneden, og han kom i Forsamlingshuset, hvor han talte og vi sang. Balslev tog afsked 21-10-69. Han døde 29-3-1979, hans kone i 1965. Nu er præsten Britta Widmann for Sdr. Vissing og Voerladegaard.